

Yandıkça Meylelerim Ben Aşka

– GÜLÜM ÇAMLISOY · 25 Nisan 2020

Bir coşkunun müdavimi isem
Esintide raks eden her zerrede saklıyım.
İnancın şafağında
Sahibi olduğum kutsalım, ruhum ve dualarım.
Bir menzil belki de
Girdabın eşğinde içime nükseden bir rücu
Varlığımla yüklendiğim hiçlik ve vuku
Bulan hayatın ruhu
Elbet emsalsiz bir sevdaya meylettiğim
Bilinmezin hatrına.

Gizlendiğim kozam ve yetim mizacım
Ne öfkeden nasiplendim
Ne haşmetinden dünyanın
Varsa yoksa bitimsiz rahmeti İlahi Aşkın
Ve ne çok tabu
Elbet korumak adına sindiğim bir siperde
Yüreğin ikliminde serili benim iyi niyetim:
Kozalak misali düştüğüm,
Kozasında ömrün saklı tuttuğum
Rabbin eseri inancım
İnancıma yüklediğim dirayetim
Bir miğferse başımda takılı
Yok da izahı.

Kimi zaman neşreden neşem
Bazen hüznün iken reçetem:
En hüznülü kalp mademki
Allah katında kabul gören
Sevdiğim kadar huzura dönük yüzüm
Aşkın ibadetinde saklı ruhum
Ruhumda dalgalar
Huzur dilediğim bir hüviyet
İstikameti hidayete yönelik bir rahmet
Allah rızası için yaşadığım ve yaşattığım.

Katık da abartı yok
Sevgiden yana hicvi kazanımım
Kaybolan belki zaman ve hayatım
Adadım da bir kez Rabbime
Azımsanmayacak bir coşku
Ruhumu esir alan göğün de dokunulmazlığında
Kanatlarıma serpili.

Kandığım dünya olmadı da.
Adağım yarında saklı
Yarınsa umudumda dokulu
Bir iliksem sevgiyi neşreden
Düğmesi de kopmasın varlığımın:
İnancın bakiyesi
Elbet huzura dönük selamet
Olmazsa olurum
Yandıkça meylederim ben aşka
Aşk değil mi canımızda saklı:
Bir mübarek ay ki;
Erdik nihayetinde Ramazana
Katıksız huzura delalet bir iklim
Şükürler olsun Rabbime.